

Mug met snugger lunchtoneel

Dik twintig jaar gaat Mugmetdegoudentand al weer mee, het theatergroepje rond Joan Nederlof en Marcel Musters. Maar van sleet is nog niets te merken. Zeker niet in de scherpzinnige satire 'Mug Inn' die ze nu als lunchpauzetheater brengen in het Amsterdamse Theater Bellevue.

Nog geen uur duurt 'Mug Inn', maar het spelerskwartet (behalve Nederlof en Musters ook Michiel van Erp en Frank Houtappels) haalt er het halve land in overhoop. Pogingen tot reconstructie zijn vrijwel gedoemd te mislukken, zo veel lagen en sublagen telt de voorstelling en zo vaak en zo snel wordt er geschakeld tussen de rollen die ze spelen en de individuen die ze zelf (zo'n beetje) zijn. Duidelijk is wel, dat de geraffineerd over, door en langs elkaar heen buitende dialogen een beeld proberen te geven van mensen en een samenleving in heftige verwarring over de eigen identiteit. Naderende verkiezingen, kijkcijferpaniek, opvoedingsgetob, de rol van de jaren zestig, media-invloed, de moeizame co-existentie van allochtoon en autochtoon, de afbladderende waarde van de opinies van een twijfelende en wankelende elite versus de heiligverklaring van de mening van 'de gewone man': 'Mug Inn' speelt er allemaal een doortrap verma-

■ 'Mug Inn' haalt veel overhoop.

FOTO: BEN VAN DUIN

kelijk spel mee.

Joan Nederlof, die voor de intelligent geschreven tekst zorgde, vermijdt saaie dogmatiek en prekerij, al moet je dovig zijn om niet op te pikken dat de voorstelling geen stemadvies inhoudt op bijvoorbeeld Wilders. Wendbaar geregisseerd door Lineke Rijxman en met prima acteerwerk (heerlijke pseudo-Turk van Marcel Musters) is 'Mug Inn' een aanrader voor iedereen die houdt van snugger toneel waar je je hoofd bij moet houden.

Peter Liefhebber

